

GODIŠNJI CIKLUS KATEHEZA, travanj 2026.
"S blaženim Mihaelom Sopoćkom u školi Božjega milosrđa"

Ulazimo u četvrti mjesec naše *Škole milosrđa*, sabrani kao zajednica štovatelja Božjega milosrđa, svjesni da ovaj put nije samo pobožnost, nego hod srca, tiho, ali snažno preoblikovanje našega života. Svaki mjesec nas vodi dublje: od upoznavanja Boga, prema susretu s Njim, i naposljetku prema preobrazbi u Njegovu ljubav. Ova škola nije mjesto gdje učimo mnoštvo novih misli, nego gdje polako dopuštamo jednoj istini da proдре u nas: da smo ljubljени i da smo pozvani ljubiti.

Možda smo već mnogo puta čuli da je Bog milosrdan. Možda smo o tome razmišljali, govorili, pa čak i svjedočili. No sada smo pozvani učiniti korak dalje, ne samo znati, nego dopustiti da nas ta istina dotakne do dubine bića. U ovom mjesecu stavljamo pred sebe dva temeljna pitanja, koja ne traže brz odgovor, nego iskreno srce:

Voli li me Bog?

Volim li ja Boga?

To pitanja nisu poziv na promišljanje, nego za susret. To su pitanja koja ne daju odgovor riječima, nego životom. Dok budemo slušali ovaj tekst, pokušajmo ne ostati tek na razini razmišljanja. Dopustimo da nas ta istina zahvati. Dopustimo da nas možda i uznemiri, razotkrije, ali prije svega da nas privuče k Bogu koji nas ljubi više nego što možemo shvatiti. Otvorimo srce i dopustimo da nas Njegov pogled susretne.

Voli li me Bog?

Na ovo važno pitanje treba često odgovarati. Bog ljubi milosrdnom, vječnom, nepromjenjivom ljubavlju. Nikada ga ne možemo tako voljeti, čak ni za kratko vrijeme našeg postojanja na zemlji. Ta nemogućnost uzvraćanja ljubavi bila je razlog muke svetaca, koji su plakali što nisu cijeli svoj život posvetili Ljubavi (Petar, Magdalena). Postojimo samo kroz milosrdno stvaranje. Ta ljubav nas održava na životu i u milosti.

Stvarajući čovjeka, Bog nije rekao da je učinio dobro djelo, jer će ono postati dobro samo kroz ljubav zahvalnosti. Stvoreni ovim milosrđem, otkupljeni smo: Bog postaje vidljiv kako bi zamijenio vidljive idole kojima su se ljudi klanjali. "*Tko će od nas sići k čovjeku*", savjetuju se Božanske Osobe, "*Tko će postati vidljiva i opipljiva ljubav?*" I Riječ je postala tijelom. Isus je, dakle, Božja ljubav prema čovječanstvu, primijenjena i dana čovječanstvu u raznim oblicima, u raznim stanjima. Može li itko sumnjati da nas Bog voli? "*Bog je tako ljubio svijet...*" (Iv 3,16). On ljubi kao Bog, kao Otac, kao Brat i Prijatelj, da bi nam bio jednak bez ikakve razlike ili udaljenosti. Postao je sličan ne samo po prirodi, već i u teškoćama i patnjama. Tko bi to mogao učiniti? On ljubi ne samo općenito, već osobno - isključivo, kao da smo sami. On ljubi svakoga od nas pojedinačno u svim svojim djelima. Sva ljubav koncentrirana je u daru njegova Sina u svetoj pričesti: mi smo razlog ljubavi. Stoga je za nas sve bilo: "*Vrijediš koliko i sam Bog.*" Iz srama i očaja, čovjek bi si mogao oduzeti život jer ne ljubi Boga kako bi trebao, jer ga vrijeđa grijesima. A Gospodin Isus otkriva našu nezahvalnost: "*Bože, oprosti im, jer ne znaju što čine*" (Lk 23,34).

Ova me misao steže kao kandžama. Sotona je jednom povikao kroz usta opsjednutog čovjeka:
"Ljudi, Bog vas previše voli!"

Volim li Boga?

To je jedino što je potrebno, jedino pitanje na koje se mora odgovoriti bez oklijevanja, jer nema puta između. Odgovor će se izraziti kroz naša djela. Ne vrijeđamo li Ga? Jer ljubav je blagost u vjernosti, časti i velikodušnosti. Imamo li blagost vjernosti dobrog slugu u apsolutnoj, pokornoj, bezgraničnoj i pasivnoj poslušnosti? *"Umrijet ćeš smrću"* - to je pravedna presuda za svaki put kada uvrijedimo Božju veličinu. A koja je nagrada za vjerno ispunjavanje zapovijedi? Kažu da su čovjekovi neprijatelji članovi vlastitog doma. Neka to ne bude istina za nas kao članove Božjeg doma, kao što bi se i svećenici i redovnici trebali osjećati u njemu. Imamo li blagost djece prema svom Ocu, koji je Bog? Djeca nisu zadovoljna ispunjavanjem svoje dužnosti, već naslućuju što im je ugodno, a što neugodno, kako bi mogli činiti ovo i izbjegavati ono. Blagost cvjeta razvija se u ljubavi, izbjegavaj čak i lake grijeha s istom pažnjom kao i smrtne grijeha, čak i ono što nije grijeh već samo nesavršenost.

Ali npr. kroz Bogu posvećeni stalež, mi smo poput djece u Očevoj kući. Zaručeni smo s Njim, kao djevice. To zahtijeva neusporedivu čistoću srca, o kojoj ovisi bliže sjedinjenje s Kristom, jer ne želim živjeti u kući lakih grijeha, počinjenih razborito, dragovoljno i lako. Hoćete li zamijeniti Kraljevski dvor za bolnicu za gubavce? Stoga, ne tražite one vrline koje vas uzdižu u očima drugih i vaših vlastitih, već one koje vas uzdižu u očima vašeg Zaručnika. Bog voli djecu i nevine duše ljubavlju naklonosti, a druge ljubavlju milosrđa. Da bi se bio nježan u čistoći, čovjek mora voljeti Boga više od sebe. Čistoća se rađa iz ljubavi; ne učimo je kao neku vrstu doktrine, već je primamo nadahnućem. Ljubav ruši ono što je odbojno i nejasno i živi samo u čistoći. Kao što je Bog pri stvaranju započeo sa svjetlošću, tako On prvo daje duši svjetlo, koje je čista ljubav (novokršteni su sebe nazivali prosvjetljenima). Svetost je stanje blistave milosti, ukrašeno najsavršenijom čistoćom, oslobođeno od najmanjih grijeha. Tada se priprema za slavu i viziju Boga.

Mučenik očišćen vatrom ide izravno Bogu po zakonu savršene čistoće. Djelovanje milosti u nama je neprestano pročišćenje, poput plamena koji čisti željezo od hrđe, zatim ga upija toplinom, suši, crpi vlagu, a zatim ga pretvara u sebe. Budimo čisti, to jest slobodni od svakog grijeha, i Krist će nas ispuniti svakom dobrotom i samim sobom. On ulazi u nas i daje nam život u mjeri u kojoj se odričemo sebe i grijeha. Ako ste, dakle, čisti ili se neprestano pročišćavate, istinski ljubite Boga, jer je sve sadržano u tome.

Razmatranje pred slikom Milosrdnog Isusa

Stojim pred Tobom, Isuse Milosrdni, i dopuštam da me dotakne Tvoj pogled koji ne osuđuje, nego prodire duboko u moje srce i obavija ga tišinom i mirom. Ti me poznaješ potpuno – znaš moje slabosti, moje nevjernosti, moje borbe i sve trenutke kada sam zaboravio ljubiti – i ipak ostaješ uz mene. Ne okrećeš se, ne udaljavaš se, nego me gledaš s istom ljubavlju koja je dovela

do križa. U toj tišini osjećam kako mi govoriš: “*Ljubim te.*” Teško mi je to do kraja prihvatiti, jer u meni još postoji strah i osjećaj nedostojnosti, ali Tvoja ljubav ne ovisi o meni, ona izvire iz Tvoga Srca i ne prestaje. Ti si me ljubio prvi, prije nego što sam Te tražio, prije nego što sam znao što znači ljubiti, i ostao si vjeran i onda kada sam se udaljavao. Gledam zrake koje izlaze iz Tvoga Srca i shvaćam da su za mene, osobno, konkretno, sada. U meni se polako budi želja da ne ostanem samo primatelj te ljubavi, nego da počnem ljubiti Tebe, iskreno i jednostavno, u svakodnevici. Želim Te ne vrijeđati, želim biti pažljiv prema Tvome Srcu, želim živjeti tako da Te ne žalostim, nego da Te radujem, makar u malim stvarima. Uči me blagosti ljubavi, vjernosti u malome i čistoći srca koja ne dolazi iz napora, nego iz ljubavi prema Tebi. Ne želim više živjeti površno niti birati ono što me udaljava od Tebe, nego Te molim da me privučesh bliže sebi. Ako sam slab, budi moja snaga; ako sam hladan, zapali moje srce; ako sam nevjeran, ostani Ti vjeran u meni i ne dopusti da se odvojim od Tebe. Predajem Ti se i želim da moj život postane odgovor na Tvoju ljubav.

Zaključak

Sada jasnije nego prije razumijem da je temelj svega jedna istina: Bog je ljubav. Ne daleka ni nedostižna, nego živa, osobna i prisutna u svakom trenutku mog života. Ljubi me više nego što mogu shvatiti, više nego što mogu samoga sebe ljubiti, i nikada ne prestaje tražiti moje srce. Zato želim živjeti iz te istine, dopustiti da budem ljubljen i učiti ljubiti, jer jedino tako moj život dobiva puni smisao. I zato u tišini srca ponavljam: Bože, vjerujem u Tvoju ljubav – i želim Te ljubiti.

Originalni tekst: s. Dominika Steć ZSJM

Prijevod: s. Jaira Udovičić ZSJM

Razmatranje: s. Ivana Perković ZSJM